

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2013. március 13. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

v é g z é s t :

A különösen nagy vagyoni hátrányt okozó hűtlen kezelés büntette miatt **a vádlott** ellen folyamatban lévő büntető ügyben a Budapest Környéki Törvényszék 2012. január 23. napján kihirdetett 11.B.110/2010/46. számú ítéletét **helybenhagyja**.

I n d o k o l á s :

A Budapest Környéki Törvényszék a 2012. január 23. napján kihirdetett 11.B.110/2010/46. számú ítéletével vádlott nevezádlottat az ellene a Btk.319.§ (1) bekezdésébe ütköző, a (3) bekezdés c/ pontja szerint minősülő hűtlen kezelés büntette miatt emelt vád alól bűncselekmény hiányában felmentette. Megállapította, hogy az eljárás során felmerült bűnügyi költséget az állam viseli.

Az elsőfokú tárgyaláson jelen lévő ügyész az ítélet hatályon kívül helyezése érdekében jelentett be fellebbezést. Mellékelte fellebbezése írásbeli indokolását is, melyben kifejtette, hogy az első fokú ítélet a Be.351.§ (2) bekezdés b/ pontjában írt okból megalapozatlan, mivel az elsőfokú bíróság tényből további tényre helytelenül következtetett. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás összhangban van a lefolytatott bizonyítási eljárás adataival, azonban vitatta a bíróság által ebből levont következtetéseket. Véleménye szerint a vádlottnak az 1996. július 2-án megkötött végleges adásvételi szerződést megelőzően ki kellett volna kérnie az önkormányzati testület hozzájárulását. Felhívta a figyelmet arra, hogy a végleges szerződésben szereplő terület/vételár a szerződésben meghatározott 1.165 Ft/m² árat sem érte el, ezért nem lehet arra következtetni, hogy a vádlottnak felhatalmazása lett volna az önkormányzattól a szerződés megkötésére. Vitatta azt az ítéletben rögzített megállapítást is, hogy az önkormányzatot nem érte vagyoni hátrány, mivel tanu1 és tanu2 vallomása szerint komolyan gondolták a szerződésben foglaltakat, közte a teljesítési határidő megjelölését és a kötbér kikötését is. Ez utóbbi körülményt az is bizonyítja, hogy xy felszólításokat küldött az önkormányzatnak, amelyben kilátásba helyezte, hogy késedelem esetén érvényesíteni fogják kötbérkövetelésüket. Álláspontja szerint alappal nem gondolhatta a vádlott, hogy a szerződő partner nem fogja érvényesíteni ezen igényét. Nem értett egyet azzal a megállapítással sem, hogy az önkormányzatot vagyoni hátrány nem érte és a vád tárgyává tett ügyletet az

elsőfokú bíróság együtt kezelte a Kht. további 50 %-ának önkormányzat által történő megvásárlásával. Álláspontja szerint megállapítható, hogy a vádlott megszegte a 3/1993. számú önkormányzati rendelet 15.§ (3) bekezdésében foglaltakat, mellyel összefüggésben az önkormányzatot vagyoni hátrány érte. A törvényszék azonban ítéletének tényállásában nem állapított meg vagyoni hátrányt, e körben még nemleges megállapítást sem tett, ezért az első fokú ítélet megalapozatlan, amely miatt annak hatályon kívül helyezése szükséges.

A vádlott és védője az első fokú ítéletet tudomásul vették.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.616/2012/1-I. számú átiratában a vádlott terhére bejelentett fellebbezést módosítva, bűnösségének megállapítása és vele szemben büntetés kiszabása érdekében tartotta fenn. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság az eljárási szabályokat betartotta, a szükséges bizonyítékokat megvizsgálta, és a történeti, gazdasági eseményekre vonatkozóan megalapozott következtetéseket vont le. Véleménye szerint azonban az általa megállapított tényállásból, és a helytállóan feltárt jogi háttérből több ponton téves jogi következtetést vont le. Kifejtette, hogy tévedett az elsőfokú bíróság, amikor ítéletében arra az álláspontra helyezkedett, hogy az önkormányzati testület hozzájárulása csak formális aktus lett volna a végleges szerződés megkötése érdekében, mivel az a tulajdonos önkormányzat részére kifejezetten kedvező volt. Ezzel szemben az állapítható meg, hogy a végleges szerződés az előszerződéssel nem megegyező feltételekkel került megkötésre, a vádlott a már megfizetett vételárért az előszerződésben szereplő ingatlan területnél nagyobb terület eladásáról állapodott meg. Álláspontja szerint a vádlott terhére róható az is, hogy olyan jogi helyzet kialakításához járult hozzá, amely az önkormányzatot sújtó, anyagi hátránnyal járó kötelezettséggel járt, mivel a kötbér igény benyújtásra került. Ezért a kötbér címén kifizetett összeg erejéig vagyoni hátrány érte az önkormányzatot. Nem értett egyet az elsőfokú bíróság azon álláspontjával, melyben szükségtelenül összemosta a Kht. 50 %-os tulajdonrészének megszerzését és a felmerült kötbér tartozás összegének kifizetését. Ily módon megállapítható, hogy az Önkormányzatot a vádlott tevékenységével összefüggésben a kötbér címén kifizetett összeggel egyező 122 millió Ft vagyoni hátrány érte, ezért megvalósította a Btk.319.§ (1) bekezdésébe ütköző, és a (3) bekezdés c/ pontja szerint minősülő különösen nagy vagyoni hátrányt okozó hűtlen kezelés büntettét. Indítványozta ezért az első fokú ítélet megváltoztatását, a vádlott e bűncselekményben történő marasztalását, és vele szemben enyhítő szakasz alkalmazásával próbaidőre felfüggesztett börtönbüntetés kiszabását, előzetes bírósági mentesítése mellett.

A másodfokú nyilvános ülésen a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség jelen lévő képviselője az ügyészi fellebbezést az átiratában foglalt módosításokkal tartotta fenn. Kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság ítélete megalapozott, abban csak egy elírást szükséges módosítani az ítélet 8. oldalán. Véleménye szerint a bíróság

indokolási kötelezettségének eleget tett, azonban a tényállásból helytelen jogi következtetést vont le. Átiratában foglaltakat fenntartotta, azt annyiban egészítette ki, hogy a vádlott a korábbi gyakorlattól eltérően teljesíthetetlen kötelezettséget vállalt, amikor a szerződés megkötésekor irreális teljesítési határidőt kötöttek ki, amit magas kötbérrel rendelték biztosítani. Álláspontja szerint a korábbi jó személyes kapcsolat sem indokolta ennek a hátrányos jogi helyzetnek kialakítását és indokolatlan volt az a várakozás, hogy a kötbér kötelezettséget tanu1 és tanu2 nem fogják érvényesíteni. Azért sem tartotta alaposnak a vádlott e körben kifejtett védekezését, mely szerint alappal számíthatott a kölcsönös bizalom alapján arra, hogy a kötbér érvényesítésre nem kerül, mivel ha ez a kölcsönös bizalom meg lett volna, értelmetlen lett volna szerepeltetése a szerződésben. Megismételte azon jogi álláspontját, mely szerint az önkormányzati földterületek eladása, és az azzal összefüggő kötbérfizetési kötelezettség, illetve a Kht. 50 %-os tulajdonrészének megszerzése nem mosható össze. Tanu1 csak 105 millió Ft-ra tarthatott igényt a Kht-ban lévő üzletrésze alapján, a további hozzájárulása jótékonsági adomány volt, amelyet jogi úton nem követelhetett volna vissza. Megjegyezte, hogy ezen ügylettel összefüggésben is vagyoni hátrány érte az önkormányzatot. Megismételte a büntetés kiszabási indítványát.

A vádlott védője perbeszédében az első fokú ítélet helybenhagyását indítványozta. Megjegyezte, hogy védence lényegében egy politikai támadás áldozata. Kifogásolta, hogy nincs magyarázat arra, hogy a Pest Megyei Főügyészség korábban nyomozást megszüntető határozata ellen xy miért terjesztett elő panaszt, majd miért zárták ki az ügyből a Pest Megyei Főügyészséget. Álláspontja szerint xy tévedésben volt, amikor védence ellen feljelentést tett, mivel nem ismerte az ügy jogi hátterét. E körben kifejtette, hogy az önkormányzat és tanu1 már 1995-ben megállapodásra jutott, amely alapján egy előszerződés is megkötésre került, amelyben rögzítették a vételárat. E vételár már 1995-ben átutalásra került azzal az összeggel együtt, amely a közmű kiépítéséhez való hozzájárulást is tartalmazta. Összesen 50 millió Ft került átutalásra az önkormányzatnak, amit lényegében egy évig ingyen használt a város. Kiemelte, hogy a közművek elkészítésének határidejéről tanu2 vallomása szerint már 1995 őszén megállapodás született. Álláspontja szerint ha az előzőekre a nyomozó hatóság figyelemmel lett volna, már a vádemelés előtt meg lehetett volna állapítani, hogy nem állapítható meg az önkormányzatnál vagyon csökkenés, hanem inkább vagyon gyarapodásról lehetett beszélni. Az előzményekből fakad, hogy nem volt irreális az a határidő sem, amit a szerződésben kikötöttek, és a vádlott nem szegte meg a 3/1993. számú önkormányzati rendeletben foglalt kötelezettségeit. Megállapítható azonban, hogy az önkormányzat által vállalt közművesítés folyamatosan valósult meg. Álláspontja szerint a hűtlen kezelés bűncselekményének valamennyi tényállási eleme hiányzik, és ezt a Pest Megyei Főügyészség helyesen állapította meg az eljárást megszüntető határozatában.

Álláspontja szerint az ügyészi fellebbezés első pontja sérti a vádelvet, mivel a benyújtott vádirathoz képest kiterjeszti a vádat olyan tényekre, amelyek abban nem

szerepelnek. A fellebbezésben kifogásolta az ügyészség, hogy a végleges szerződésben olcsóbban jutott a földterülethez tanu1, amivel szintén vagyoni hátrány érte az önkormányzatot. Az ingatlan nyilvántartás adatait figyelembe véve azonban az állapítható meg, hogy összesen 710.610 Ft volt az előszerződésben foglaltakhoz képest az árkülönbözet. Figyelembe véve azt a tény, hogy az önkormányzat a részére átutalt 50 millió Ft-ot ingyen használta a végleges szerződés megkötéséig, a legalacsonyabb kamattal számítva is 15 millió Ft nyereségre tett szert. Ezt az összeget szembeállítva a fellebbezésben említett árkülönbözettel, szintén nem állapítható meg az önkormányzati vagyon csökkenése, hanem inkább annak gyarapodása.

Vitatta azt az ügyészi álláspontot, hogy irreálisan rövid határidőt szabtak a szerződésben a közművesítés elvégzésére. A tárgyaláson kihallgatott tanúk mindezt nem támasztják alá. Tanu3 előadta, hogy a gerinchálózat már készen volt, csak a leágazásokat kellett elkészíteni, tanu4 pedig arról tett említést, hogy az építkezések megkezdése előtt pazarlás lett volna kiépíteni a közműveket, mivel annak állaga csak romlott volna. Összességében azt az álláspontját fejtette ki, hogy utólag már nem lehet megállapítani miért került bele a kötbér kikötése a szerződésbe, azonban az megállapítható, hogy tanu1 azt évekig nem érvényesítette, illetve a 3/1993. számú önkormányzati rendelet sem tette kötelezővé, hogy a polgármester ilyen részletességgel számoljon be az önkormányzatnak a szerződés pontjairól, az az, nem tartalmaz olyan előírást, hogy jelentenie kellett volna a kötbér kikötését.

Álláspontja szerint nem mellőzhető az adott ingatlanügylet és a Kht. 50 %-os tulajdonrésze megszerzésének együtt történő vizsgálata. Az eljárásba bevont szakértők e körben ugyanerre a következtetésre jutottak, és megállapították, hogy az önkormányzatot vagyoni hátrány nem érte. Megállapítható, hogy a Kht.-ban való közös részvétel is 2003-ban indult, majd a kapcsolat megszüntetése során egy 200 milliós elszámolás része volt az ingatlanügylet is. Megjegyezte, hogy az sem hagyható figyelmen kívül, hogy tanu1-nek a kötbér után nem kellett adót fizetnie, és így módon az alapítványi befizetés egy részét adófizetési kötelezettség nélkül visszakaphatta. Összegzőként megállapítható, hogy az említett jogügyletek alapján az önkormányzatot vagyongyarapodás érte, amikor a Kht-hoz hozzájutott, amelynek jelenlegi értéke kb. 1 milliárd Ft. Nem lehet tehát tanu1 és az önkormányzat közötti gazdasági kapcsolatot részekre bontani.

Kiemelendőnek tartotta továbbá, hogy védenca 50 éve vezeti az önkormányzati testületet, azóta a város jelentősen fejlődött, vagyona gyarapodott. A vádban írt jogügylet is a város hasznát szolgálta. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság határozata törvényes, azzal maradéktalanul egyetértett, és mivel a vád tárgyává tett bűncselekmény egyik tényállási eleme sem állapítható meg, továbbá hiányzik a szándékosság is, indítványozta azt első fokú ítélet helybenhagyását.

A Fővárosi Ítéltábla az első fokú ítéletet, az azt megelőző bírósági eljárással együtt a Be.348.§ (1) bekezdése alapján teljes terjedelmében felülbírálta. Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az eljárási szabályokat betartotta, mindenben a perrendtartás szabályai szerint járt el.

A vádlottal szemben xy feljelentését követően indult nyomozás, amit a Pest Megyei Főügyészség a 2010. február 4-én kelt NF.395/2008/9 számú határozatával megszüntetett. Xy a megszüntető határozattal szemben panaszt jelentett be, amelynek a Legfőbb Ügyészség NF.839/2009/6,7-I sz. határozatával helyt adott, elrendelte az eljárását folytatását. A Legfőbb Ügyészség eljáró ügyészségként a Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Főügyészséget jelölte ki.

Ilyen előzmények után emelt vádat a vádlottal szemben a Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Főügyészség a 6.B.1631/2010/1. számú vádiratában a Btk.319.§ (1) bekezdésébe ütköző, a (3) bekezdés c/ pontja szerint minősülő hűtlen kezelés büntette miatt. A vádirat lényege szerint a vádlott megszegte a 3/1993. számú önkormányzati rendelet 15.§ (3) bekezdésében írt kötelezettségét, nem terjesztette a képviselőtestület elé azt a szerződést, ami tanu1 és a Nagyközség Önkormányzata között jött létre. Ebben az önkormányzat kötelezettséget vállalt közművesítés teljesítésére meghatározott határidőre, amely elmulasztása esetén az önkormányzat kötbérfizetési kötelezettségét kötötték ki. Az ügyészség álláspontja szerint a terhelt azzal a magatartásával, hogy a 3/1993. számú önkormányzati rendelet rendelkezéseit megsértve kötött adásvételi szerződést, melyben olyan kötbérfizetéssel biztosított kötelezettséget vállalt, melyet az önkormányzat nyilvánvalóan nem tudott teljesíteni, az önkormányzatnak 122 millió Ft vagyoni hátrányt okozott.

Az elsőfokú bíróság a szükséges bizonyítási eljárást lefolytatta, a vádlottat igen részletesen kihallgatta, aki tagadta a terhére rótt bűncselekmény elkövetését. Részletesen beszámolt az önkormányzat és tanu1 között létrejött szerződés megkötésének körülményeiről, az ahhoz kapcsolódó perről, illetve az önkormányzat és tanu1 között létrejött egyezségről, amelyben az önkormányzat megszerezte az addig közös tulajdonban lévő Kht. további 50 %-os tulajdonjogát. Elmondása szerint a kötbérrel kapcsolatos elszámolást is ezen ügylet keretében rendezték.

Az elsőfokú bíróság meghallgatta az ügyről tudomással bíró tanúkat, tanu1-et és tanu2-t, tanu1 jogi képviselőjét, az önkormányzat képviselő testületének több tagját, köztük a feljelentőket, továbbá az ügyben eljáró iü. könyvszakértőket. A szakértők egyezően fenntartva írásban is előterjesztett véleményüket, megállapították, hogy az önkormányzatot vagyoni hátrány tanu1-gyel kötött

szerződések során nem érte, az önkormányzat vagyona nem csökkent, hanem nőtt. Az elsőfokú bíróság a bizonyítás részévé tette a releváns okiratokat, szerződéseket, önkormányzati jegyzőkönyveket, banki kimutatásokat. Ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett, és álláspontját részletesen megindokolta.

Az elsőfokú bíróság az általa lefolytatott bizonyítási eljárás eredményeként feltárta azokat a gazdasági eseményeket, amelyek a vádban szereplő cselekményhez kötődtek, és ezzel összefüggésben feltárta azt a jogi hátteret, ami alapján ezek a szerződések létrejöttek. A másodfokú bíróság álláspontja szerint az általa megvizsgált bizonyítékokkal összhangban rögzítette ítéletének tényállását. Az elsőfokú bíróság a bizonyítékok mérlegelésével jutott arra a következtetésre, hogy a vádlott nem szegte meg a vádban nevesített önkormányzati rendeletben foglalt kötelezettségét, és nem okozott vagyoni hátrányt az önkormányzatnak.

Az első fokú ítélet annyiban iratellenes, hogy annak 5. oldal 10. bekezdésében tévesen, az 1996. április 11-én kötött szerződés előszerződésként került feltüntetésre. Ez ellentétes az iratok között található szerződés megnevezésével. Tényként az is megállapítható, hogy nem ez a szerződés került benyújtásra az ingatlanhivatalhoz. Ezért a másodfokú bíróság a Be.352.§ (1) bekezdés a/ pontjára figyelemmel pontosítja a tényállást, mely szerint: „1996. április 11. napján ingatlan adásvételi szerződés jött létre Nagyközség Önkormányzata és tanu1 között.”

A másodfokú ügyészi indítványnak megfelelően az ítélet 7. oldal 8. bekezdése - nyilván elírási hiba miatt - pontosításra szorul azzal, hogy: „Az egyezségi megállapodás szerint az önkormányzat 2006. március 25. napjáig 122 millió Ft-ot fizet meg a Kft. részére, ezt követően a Kft-nek további követelése nem lesz az önkormányzat felé.” Az ügyben eljáró könyvszakértők véleménye alapján az első fokú ítélet 7. oldal utolsó bekezdését azzal egészíti ki, hogy: „Városi Önkormányzatát vagyoni hátrány nem érte.”

Az előzőekben írt pontosításokkal és kiegészítésekkel az elsőfokú bíróság ítélete már mindenben mentes a Be.351.§ (2) bekezdésében írt hiányosságoktól és azt a Fővárosi Ítéltábla így fogadta el felülbírálata alapjául.

A másodfokú bíróság sem az első fokú ítélet hatályon kívül helyezésére, sem pedig a vádlott bűnösségének megállapítására irányuló fellebbezést nem találta alaposnak.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint a vádlott bűnösségére irányuló indítvány az elsőfokú bíróság okszerű mérlegelő tevékenységét vitatja, ezért a Be.351.§ (1) és

Be.352.§ (3) bekezdése alapján eredményre nem vezethetett. A másodfokú bíróság álláspontja szerint a vádlott bűnösségének megállapítására nincs lehetőség az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás alapján, bűnösségének megállapítására csak az elsőfokú ítéletben foglalt tényállástól eltérő tényállás alapján lehetne helye. Eltérő tényállás megállapítására és ez alapján a vádlott bűnösségének kimondására a Be. 352.§ (1) bekezdés b/ pontja a nem ad lehetőséget. Az ítélet hatályon kívül helyezése pedig azért nem lehetséges, mert az elsőfokú bíróság az eljárási szabályokat betartva alapvetően megalapozott tényállást állapított meg.

Megállapítható, hogy bár az ügyészség a vádiratban írt tényállást a tárgyaláson kiegészítette, továbbra is azt róta a vádlott terhére, hogy olyan szerződést kötött az önkormányzat nevében, ami alapján az önkormányzatnak 122 millió forintot kellett kötbér címén kifizetnie, ezért ezzel egyenértékű vagyoni hátrányt okozott az önkormányzatnak. A másodfokú bíróság egyetértett az elsőfokú bíróság azon álláspontjával, hogy a vádlott a Btk.319.§ (1) bekezdésébe ütköző hűtlen kezelés bűncselekményének törvényi tényállási elemeit nem valósította meg.

E bűncselekményt az valósítja meg, akit idegen vagyon kezelésével bíznak meg és ebből folyó kötelezettségének megszegésével vagyoni hátrányt okoz.

Az ügyészi vád azt rója a vádlott terhére, hogy megszegte a 3/1993. számú önkormányzati rendelet 15.§ (3) bekezdésében rögzített jogkörét és ezzel összefüggésben okozott vagyoni hátrányt az önkormányzatnak, amelynek nagysága egyenlő az önkormányzat által kifizetett kötbér összegével.

A Nagyközség Önkormányzat 3/1993. számú rendelet 15.§ (3) bekezdése a következőt rendeli: A vállalkozói vagyon körébe tartozó ingatlanokkal, üzletekkel, részvényekkel, ingóságokkal és vállalkozási célú pénzeszközökkel kapcsolatos döntések a képviselőtestület, a 15.§ (2) bekezdésében megjelölt egyéb jognyilatkozatok a polgármester hatáskörébe tartoznak.

Megállapítható, hogy az említett önkormányzati rendelet nem teszi kötelezővé a polgármester számára a szerződés részletekben történő ismertetését az önkormányzattal. Az irányadó tényállás szerint az önkormányzat határozta meg az értékesítendő ingatlanokat, és annak vételárát. A szerződést pedig bármelyik önkormányzati testületi tag megismerhette. E megállapítást alátámasztják az önkormányzati tagok vallomásai, az önkormányzati testület jegyzőkönyveinek adatai. Mindezek alapján az állapítható meg, hogy a vádlott rendelkezett a szükséges felhatalmazással, amikor szerződést kötött tanu1-gyel az ingatlanok eladásáról. A tevékenységére vonatkozó jogszabályokat, sem az 1990. évi LXV.

törvény, sem pedig az említett rendeletet rendelkezéseit magatartásával nem szegte meg. Helyesen foglalt ezzel kapcsolatban állást az elsőfokú bíróság.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint önmagában a kötbér kikötés még nem jelenti az önkormányzati vagyonban bekövetkezett változást. Ilyen joghatás kifejtésére annak érvényesítése nélkül nem is alkalmas. Akkor lehetne alkalmas hűtlen kezelés megállapítására, ha az vagyoni hátrány okozásának szándékával történne, amely vagyoni hátrány az elkövető akarata szerint be is következik. A vagyonkezelői kötelességek szempontjából az olyan magatartás, amely alkalmatlan a kezelt vagyonban bármiféle változás előidézésre, nem fogható fel kötelességszegésként. (BH.2001.463 sz.) A vádlott azzal a magatartásával, hogy a megkötött szerződésben, kötbérfizetési kötelezettséget vállalt az önkormányzat külön felhatalmazása nélkül, a hűtlen kezelés elkövetési magatartását még nem valósította meg.

Az elsőfokú bíróság az irányadó bírói gyakorlatnak megfelelően járt el, amikor nem önmagában vizsgálta az önkormányzat és tanu1 között létrejött ingatlan adásvételi szerződést, hanem az azzal egy időben létrejött egyéb gazdasági együttműködésekre is figyelemmel volt. Az EBH 2004/1109. számon közzétett eseti döntésében a Legfelsőbb Bíróság megállapította, hogy valamely gazdasági társaság vagyonának kezelése általánosságban haszonszerzésre törekvő gazdálkodási folyamatot jelent és ez nem zárja ki az egyes ügyletek veszteségességét. A vagyonkezelés (gazdálkodás) eredményességét nem ügyletenként, hanem a gazdálkodó tevékenység folyamatában kell és lehet értékelni. Ezért a gazdasági viszonyok között a hűtlen kezelés büntette csak akkor valósul meg, ha a gazdálkodási szabályok tudatos megszegésével nem egy-egy, a gazdasági társaság eredményességéhez képest kevésbé jelentős elszigetelt ügylet révén okoz az elkövető a tulajdonosoknak vagyoni hátrányt.

Az eljáró iü. szakértők véleménye szerint vagyoni hátrány az önkormányzatot nem érte a vádlott tevékenysége nyomán, ezért a hűtlen kezelés ezen törvényi tényállási eleme sem valósult meg.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint a bűncselekmény alanyi oldalán sem állapíthatók meg a hűtlen kezelés törvényi tényállási elemei.

A hűtlen kezelés szándékos bűncselekmény, az elkövető szándékának ki kell terjednie a bekövetkezett vagyoni hátrány okozására is. A másodfokú bíróság álláspontja szerint nem állapítható meg, hogy a vádlott vagyoni hátrány okozásának szándékával járt volna el.

A vádlott vallomásában elmondta, hogy nem merült fel benne, hogy a szerződő fél kötbér igényét bejelenti, majd peresíti. Hivatkozott tanu1-gyel fennálló személyes jó kapcsolatára, illetve arra, hogy a közművesítést folyamatosan, az igényeknek megfelelően végezték, amikor az építkezés az adott területen elkezdődött. A másodfokú bíróság álláspontja szerint a vádlott bizakodása, hogy nem jelentik be a kötbér igényt, nem volt alaptalan, ezért még az eshetőleges szándéka sem terjedt ki a vagyoni hátrány okozására. Azt, hogy alappal bízhatott abban, hogy a kötbér igény nem kerül előterjesztésre, alátámasztja, hogy a kötbér csak a szerződésben szereplő késedelem bekövetkezését követő hetedik évben került peresítésre, illetve az, hogy az önkormányzat e követelést nem ismerte el, hanem már a polgári per kezdetén vitatta a felperes kötbér igényének jogosságát. A másodfokú bíróság álláspontja szerint mindebből tehát arra lehet következtetni, hogy a vádlottnak sem egyenes, sem pedig eshetőleges szándéka nem terjedt ki az általa megkötött szerződés során arra, hogy az önkormányzatnak vagyoni hátrányt okozzon.

Az elsőfokú bíróság tehát törvényesen mentette fel a vádlottat az ellene a Btk.319.§ (1) bekezdésébe ütköző, a (3) bekezdés c / pontja szerint minősülő hűtlen kezelés büntettének vádjá alól, bűncselekmény hiányában, mivel e bűncselekmény törvényi tényállási elemei nem valósultak meg. A másodfokú bíróság lényegében egyetértett a törvényszék által kifejtett jogi indokolással.

Az előzőekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét - helyes indokainál fogva - helybenhagyta, mivel annak egyéb rendelkezése is törvényes.

A Fővárosi Ítéltábla végzése a Be.371.§ (1), (2) és (4) bekezdésén alapszik.

, 2013. március 13. napján

. Ruzsás Róbert sk.
a tanács elnöke
. Török Zsolt sk.
előadó bíró

Dr. Mészáros László sk.
bíró

A Budapest Környéki Törvényszék ítélete jogerős.

Budapest, 2013. március 13.

. Ruzsás Róbert sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

Tóth Mihályné

tisztviselő